

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci Jana Popelky

Student na práci začal pracovat před více než dvěma lety. V podstatě si sám zvolil téma, které je dosud nezpracované, nové a zajímavé. Rozhodl se pro výzkum střední průmyslové školy na Smíchově, která patří k českým středním odborným školám s nejdelší tradicí, byla založena na počátku 20. století.

Sám si zjistil, že rozsáhlý archiv je dosud uložen v původní školní budově, která byla dostavěna a otevřena zároveň se zahájením školní výuky. Archiv obsahuje především katalogy studentů, tedy záznamy o frekventantech školy, přehled předmětů, studijní výsledky apod. Je ideálním pramenem pro zkoumání sociální skladby studentů, což se stalo hlavním předmětem práce. Bylo třeba ještě dohledat další primární prameny v Archivu hl.m. Prahy a v Národním archivu na Chodovci, týkající se založení školy a jejího chodu a vztahu k městským i státním institucím, neboť škola byla od počátku zřízena jako státní instituce. Přestože o tom, co je třeba udělat, věděl velmi dlouho, k vlastnímu zpracování přistoupil až před několika měsíci. Zásadní prameny, ačkoli věděl, kde je má hledat, začal dohledávat rovněž až v posledních měsících, a tomu odpovídalo i jejich velmi stručný popis a využití – viz např. s. 6. kde se dočteme, že „*fond /v NA/ obsahoval zajímavé údaje o přípravách založení školy*“, ale už nikde nenajdeme jaké konkrétně, v textu jsou odkazy na literaturu, nikde na archivní prameny, které diplomant v NA studoval.

Dále - ačkoli jsem jej přímo dovedla k některým pramenům – viz fond František Péro v Archivu NTM – jejich využití pro práci ulpělo na povrchu. Ani jej nenapadlo fond blíže popsat, rozebrat a zhodnotit, natož na základě zjištěných informací vyvinout nějakou vlastní iniciativu a např. si některé z prací tohoto ředitele školy dohledat a nahlédnout do nich, aby si udělal bližší představu o jeho osobě.

Zklamala mě tedy především malá zvědavost a po počátečním slibném rozjezdu nesamostatnost diplomanta.

Jedinou cennou částí je rozbor katalogů studentů, který se pokouší o srovnání původu a sociálního zázemí frekventantů školy v jejím počátečním stadiu v letech 1901 – 1904 a v období před vypuknutím 1. světové války. Zaměřil se na ekonomickou situaci rodiny, z níž chlapci pocházeli a na region, z něž na studium přišli. Tyto údaje i částečné závěry, ke kterým kol. Popelka dospěl, by mohly být použity jako základ dalšího bádání a zakomponovány do budoucích podrobných dějin školy.

Druhou záležitostí je sekundární literatura. Samostatná publikace o škole dosud neexistuje, o to přínosnější by mohla být podrobná monografie. K tomu však bylo třeba kousek po kousku

dohledat střípky mozaiky, která se o škole a lidech kolem ní dá najít. Student sám – přes upozornění, jaké jsou možnosti - nenašel ani výroční zprávy, které škola vydávala a které jsou – ne sice v úplnosti, ale některé z relevantních let existují – k dispozici třeba v Klementinu.

Vychází proto z obecné literatury k dějinám školství a k dějinám Prahy a Smíchova se zmínkami o podnicích, které tam existovaly, nicméně i v této kapitole zůstává na povrchu, ačkoli má pravdu v tom, že k tématu konkrétní nové literatury příliš mnoho neexistuje. Pro tu, která je k dispozici, opět platí, že ji našel na poslední chvíli – viz např. studii dr. Jany Brabencové, kterou navíc zapomněl uvést v seznamu literatury.

Velmi slibná mi připadala teze o významu umístění školy na průmyslovém Smíchově v blízkosti důležitých pražských podniků, resp. srovnání systému studia s systémem studia na České vysoké škole technické. Bohužel i zde diplomant zůstal u obecných konstatování, během dvou let, kdy o tématu věděl, se nedobral k žádné hlubší úvaze.

Těšila jsem se, že by práce v zestručněné podobě mohla být i publikována v některém odborném periodiku. Bohužel není co zestručňovat.

Výzkum, ačkoli na něj opravdu bylo dost času a stále jsem čekala, kdy po předložení nastíněných kapitol bude prohlouben, najednou musel být urychleně dokončen a práce kvůli tlaku termínů finalizována. Diplomant navíc nemá dar dobrého stylisty a vypravěče, přestože byl upozorňován, ať vlastní styl a formu práce konzultuje se svým okolím, jednoduchý styl práce jen podtrhuje nedostatky ve využití a zpracování pramenné základny.

Kvalitní historická práce bez předchozích větších zkušeností s jejím napsáním potřebuje obvykle čas, trochu uzrát. Dva roky byly dostačující doba, pár měsíců nestačí. Výsledek neodpovídá času, který měl diplomant k dispozici.

Cením vlastní zpracování statistik studentů, jejich původu apod., ale nedostatečný kontext mě nutí hodnotit předkládanou bakalářskou diplomovou práci na rozhraní mezi dvojkou a trojkou.

Praha, 15. 6. 2009

PhDr. Milada Sekyrková, CSc.

